

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 4 listopada 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - obejmującego wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. wydanego 25 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII GC 968/10 oraz wyrok Sądu Okręgowego w W. wydanego 30 października 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt XXIII Ga 1204/13, którym to wyrokom zostały nadane klauzule wykonalności na rzecz D. A. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 maja 2014 roku, sygn. akt VIII GCo 430/14 – z uwagi na wygaśnięcie wierzytelności wobec dokonania przez powódkę potrącenia wierzytelności (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.). Powódka wniosła także o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych oraz o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego przez nią roszczenia poprzez zawieszenie toczącego się przeciwko niej postępowania egzekucyjnego wytoczonego z wniosku pozwanej.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka zawarła ze spółką (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. (dalej w skrócie (...) Sp. z o.o.) dnia 31 lipca 2008 r. umowę o roboty budowlane, w ramach której powódka wystawiła na powyższą spółkę 16 faktur opiewających łącznie na kwotę 28.488.476,79 zł, w tym nieopłaconą w żaden sposób przez ww. spółkę fakturę VAT o nr (...) na kwotę 662.948,06 zł.

Powódka wyjaśniła, że z powództwa (...) Sp. z o.o. toczyło się przeciwko niej postępowanie, zakończone wyrokami stanowiącymi tytuł wykonawczy, o którego pozbawienie wykonalności powódka w niniejszej sprawie wnosi. Powyższymi wyrokami zasądzono od obecnej powódki zapłatę kwoty 84.249,69 zł na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. Powódka wskazała, że uprawniona Spółka (...) z o.o na mocy umowy z dnia 13 marca 2014 roku dokonała przelewu wierzytelności objętej ww. wyrokami na rzecz obecnej pozwanej- D. A., na której wniosek zostało wszczęte przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne. Powódka podniosła w pozwie, iż z racji przysługującej jej wobec spółki (...) Sp. z o.o. wierzytelności wynikającej z powyżej wspomnianej faktury VAT o nr (...), powódka oświadczeniem z dnia 5 listopada 2014 roku, złożonym pozwanej D. A., dokonała potrącenia, na skutek czego wierzytelność przysługująca pozwanej na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 marca 2014 roku umorzyła się w całości, co z kolei stanowi według powódki podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. (pozew, k. 2 i n.).

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. P. P. w sprawie o sygnaturze KM (...) do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. (postanowienie, k.129)

W odpowiedzi na pozew pozwana D. A. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana zakwestionowała istnienie wierzytelności opisanej przez powoda w fakturze nr (...) oraz z daleko posuniętej ostrożności procesowej, ewentualny termin wymagalności tego roszczenia. Strona pozwana podniosła także z daleko posuniętej ostrożności procesowej ewentualne wcześniejsze, tj. przed dniem 8 grudnia 2014 roku spełnienie świadczenia opisanego w fakturze nr (...) przez (...) Sp. z o.o.

W uzasadnieniu pisma pozwana wskazała, iż w okresie od listopada 2009 roku do października 2010 roku, Spółka (...) Sp. z o.o. dokonywała za powoda i na jego wniosek licznych płatności na rzecz podwykonawców. Pozwana przyznała również, że powyższa spółka oraz powódka dokonywały licznych potrąceń wzajemnych wierzytelności. Jak twierdzi pozwana, w dniu 11 października 2010 roku powódka przesłała do (...) Sp. z o.o. oświadczenie, w którym stwierdziła, że po dokonaniu przez nią potrąceń do zapłaty na jej dobro pozostaje z faktury nr (...) kwota 6.975,99 zł., co dowodzi zdaniem pozwanej, iż powodowi nie przysługiwały w dniu 20 listopada 2014 roku jakiegokolwiek wierzytelności, które mogłyby być potrącone wobec wierzytelności przysługującej pozwanej opisanej w wyrokach, których pozbawienia wykonalności pozwana dochodzi w niniejszej sprawie. (odpowiedź na pozew, k.146 i n.)

W replice do odpowiedzi na pozew z dnia 7 marca 2016 roku powódka poparła powództwo w całości oraz zaprzeczyła twierdzeniom faktycznym pozwanej. Powódka podniosła, iż ustalenie zasad rozliczeń między spółką (...) Sp. z o.o. a

spółką (...) Sp. z o.o. powstałych na gruncie umowy o roboty budowlane zawartej między tymi spółkami dokonał już wcześniej w sposób wiążący Sąd Okręgowy w W. w wyroku w sprawie XVI GC 335/12, wydanym w dniu 9 maja 2014 roku, a następnie utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 24 lutego 2015 roku, sygn. akt I ACa 1240/14. Powódka podkreśliła, że w ww. wyroku z dnia 9 maja 2014 roku Sąd jednoznacznie przyjął, że potrącenia dokonane przez spółkę (...) Sp. z o.o. dotyczyły należności na rzecz (...) Sp. z o.o. z tytułu faktury VAT nr (...) - a nie z faktury VAT nr (...). Powódka zaznaczyła również, że bez znaczenia dla obecnej sprawy pozostaje fakt, iż w toku sprawy XVI GC 335/12 Sąd nie uwzględnił roszczenia obecnej powódki o dokonanie potrącenia wierzytelności spółki (...)” Sp. z o.o. z należnościami z faktury VAT nr (...). Ponadto zdaniem powódki okoliczność, iż spółka (...)” Sp. z o.o. odesłała fakturę VAT nr (...) pozostaje bez znaczenia, ponieważ z bezspornego między stronami faktu, że ostateczna wartość umowy wynosiła 28.488.476,79 zł w powiązaniu z przedłożonym przez powodową spółkę w pozwie zestawieniem wystawionych faktur, w tym faktury VAT nr (...) wynika bezspornie, że taka faktura powinna być wystawiona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Do przedmiotu jej działalności należy m.in. wykonywanie robót ogólnobudowlanych związanych ze wznoszeniem budynków

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRSu powódki, k. 13 i n.).

Pozwana D. A. jest cesjonariuszem, który na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 marca 2014 roku nabył wierzytelność przysługującą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. od spółki (...) Sp. z o.o. w kwocie 84.249,69 zł wraz z należnymi odsetkami oraz kwotą 7.830 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w pierwszej instancji i kwotą 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym oraz kosztami postępowań o nadanie klauzuli wykonalności w kwotach 72 zł i 66 zł.

(dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności, k.27)

Dnia 31 lipca 2008 roku powód jako generalny wykonawca zawarł z (...) Sp. z o.o. jako zamawiającym umowę o roboty budowlane. Przedmiotem umowy było wykonanie robót budowlanych w postaci budynku mieszkalnego wielorodzinnego S. T. w P. zgodnie z projektem i w zakresie określonym umową (pkt 1). Termin rozpoczęcia robót został określony 18 sierpnia 2008 roku zaś termin ich zakończenia określony na dzień 31 lipca 2009 roku (pkt 6). Z tytułu wykonania przedmiotu umowy powodowi przysługiwać miało od (...) Sp. z o.o. wynagrodzenie w kwocie 26 882 076,85 złotych netto. Wynagrodzenie miało być płatne w miesięcznych ratach na podstawie procentowego zaawansowania robót zgodnie z tabelą elementów scalonych stanowiącą załącznik nr 3 do umowy i wyliczone jako iloczyn procentowego zaawansowania robót w danym okresie rozliczeniowym i wartość danego elementu rozliczeniowego (pkt 3). Co miesiąc, do 25 dnia, powódka jako Generalny Wykonawca zobowiązana była do określenia procentowego zaawansowania robót, a wynika miał być przedstawiony w formie Częściowego Protokołu Odbioru (...) inspektorowi nadzoru do zatwierdzenia. Protokół taki zostanie uznany za zatwierdzony jeśli znajdują się na nim podpisy inspektora nadzoru i kierownika budowy, zaś faktura miała zostać przez powódkę wystawiona i dostarczona do ostatniego dnia danego miesiąca, z załączonym i zatwierdzonym przez zamawiającego Częściowym Protokołem Odbioru (pkt 5 ust. 1-3). Odbiór przedmiotu umowy miał zostać przeprowadzony po wystąpieniu (...) Sp. z o.o, co dokonane miało zostać poprzez wpis kierownika budowy do dziennika budowy o osiągnięciu gotowości do odbioru końcowego.

Czynności odbioru końcowego dokonać miała Komisja Odbiorowa przy udziale przedstawiciela generalnego wykonawcy w okresie nie dłuższym niż 21 dni od terminu rozpoczęcia odbioru wyznaczonego przez pozwanego.

(umowa k- 57-71)

W okresie od 30 września 2008 r. do 11 grudnia 2009 r. powódka wystawiła (...) Sp. z o.o na podstawie Umowy o roboty budowlane z dnia 31 lipca 2008 roku faktury na łączną kwotę 28.488.476,79 złotych, w tym w dniu 2 listopada

2009 roku fakturę VAT Nr (...) na kwotę 662.948,06 złotych. Do przesłanej (...) Sp. z o.o faktury nr (...) powód dołączył Częściowy Protokół Odbioru (...) nr 15 z dnia 26 października 2009 r. na kwotę 747.368,05 złotych podpisany przez kierownika budowy, Korektę z dnia 29 października 2009 r. do Częściowego Protokołu Odbioru (...) budowlanych nr 15 zmniejszającego go o kwotę 128.707,13 złotych oraz Protokół (...) Częściowego Wykonania (...) nr 11 z podpisem inspektora nadzoru robót elektrycznych na kwotę 34.259,36 złotych z VAT za roboty elektryczne w danym okresie rozliczeniowym. Dokumenty te wraz z fakturą nr (...) zostały odebrane przez (...) Sp. z o.o w dniu 2 listopada 2009 r.

(dowód: kserokopie kopie faktur k-73-87, k-100, w tym faktury Vat nr (...), k. 87, pismo k-88, protokół nr (...) k-89-92, korekta k-93-96, protokół robót elektrycznych k-97-98, potwierdzenie odbioru k-99, zeznania powoda e-protokół z dnia 9 marca 2017 r. transkrypcja k-285).

Po otrzymaniu faktury nr (...) wraz z wyżej opisanymi protokołami (...) Sp. z o.o pismem z dnia 2 listopada 2009 r. odesłał bez zaksięgowania fakturę (...) z uwagi na brak podstaw do jej wystawienia, to jest brak zatwierdzenia przez zamawiającego, a poza tym wskazał, że stan zaawansowania robót umożliwia przystąpienie do odbioru końcowego, a zatem brak podstaw do wystawienia kolejnego protokołu częściowego. (...) Sp. z o.o trzykrotnie zwracał przedmiotową fakturę

(pismo k-155, dowód nadania k-156, pisma k-157 i k-158)

Wpisem kierownika budowy z dnia 7 listopada 2009 r. powódka zgłosiła gotowość do odbioru końcowego, co potwierdził w dniu 12 listopada 2009 r. inspektor nadzoru inwestorskiego. Komisja przystąpiła do odbioru końcowego budynku w dniu 17 listopada 2009 r.

(kserokopia dziennika budowy k-187-188)

W dniu 19 marca 2010 r. został spisany pomiędzy powodem i (...) Sp. z o.o protokół przejęcia budynku. Z protokołu wynika, iż pozostały nadal nieusunięte usterki, których usuwanie powódka uznała za niemożliwe, zaś strony ustaliły, że będą organizowane spotkania stron w celu ustalenia wysokości kwot obniżających wynagrodzenie powódki z tytułu pozostawionych wad i usterek.

(protokół przejęcia k-190191)

Pismem z dnia 6 października 2010 r. (...) Sp. z o.o zawiadomił powoda o dokonaniu zapłaty w kwocie 276.323,04 złotych bezpośrednio na rzecz podwykonawców powódki wymienionych w tym piśmie, to jest:

(...) Sp. z o.o. - 89 135,18 zł,

A. T.. S. - 17 468,46

N-B. A. B. - 6 756,88 zł

M. Budownictwo - 35 574,47 zł

P. C. N. - 23 000 zł

(...) S.A. - 67 615,34

M. M. - 5762,59 zł

D+ H (...) Sp. z o.o. - 30 999,49 zł

Jednocześnie (...) Sp. z o.o oświadczył, iż dokonuje potrącenia kwoty 276.323,04 złotych z tytułu wynagrodzenia powoda za wykonane roboty w oparciu o umowę z dnia 31 lipca 2008 r.

(zawiadomienie k-185)

W dniu 18 października 2010 r. wpłynęło do (...) Sp. z o.o pismo powoda, datowane na 11 października 2010 r., w którym powód oświadcza, że z uwagi na dokonanie przez (...) Sp. z o.o zapłat bezpośrednio na rzecz podwykonawców powoda dokonuje kompensaty kwoty 276.323,04 złotych z należnościami z faktury nr (...), zaś po kompensacie pozostała z tej faktury kwota do zapłaty w wysokości 6.975,99 złotych (z wyłączeniem kaucji gwarancyjnej).

(pismo k-159)

W dniu 23 marca 2010 r. (...) Sp. z o.o zwrócił się do powoda (z uwagi na żądanie banku finansującego inwestycję) o pisemne potwierdzenie:

- ostatecznej wartości umowy o roboty budowlane na kwotę 28.488.476,79 złotych;
- wypłacenia do dnia sporządzenia pisma na rzecz powoda i jego podwykonawców łącznie kwoty 25.106.886,09 złotych;
- pozostałej do rozliczenia kwoty, przy czym kwoty 1.328.528,10 złotych jako kwoty zatrzymania oraz kwoty 2.053.062,60 złotych jako hipotetycznej kwoty do wypłaty po bezusterkowym odbiorze zgodnie z postanowieniami protokołu odbioru warunkowego z dnia 26 stycznia 2010 r.

(pismo k-103)

Pismem z dnia 25 marca 2010 r. powód potwierdził powyższe kwoty.

(pismo k-105)

W dniu 25 marca 2013 r. Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. w sprawie VIII GC 968/10 zasądził od powódki na rzecz (...) Sp. z o.o kwotę 84.249,69 złotych wraz z odsetkami od dat i kwot tam wskazanych.

(akta sprawy VIII GC 968/10, kopia wyroku k-25)

Mocą umowy zawartej w dniu 13 marca 2014 r. została przelana wierzytelność w kwocie 84.249,69 złotych, przysługująca (...) Sp. z o.o zasądzona wyrokiem z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie VIII GC 968/10, na rzecz pozwanej D. A.. Postanowieniem z dnia 12 maja 2014 r. została nadana wyrokowi klauzula wykonalności na rzecz pozwanej jako cesjonariusza i została wszczęta egzekucja przeciwko powodowi.

(umowa przelewu wierzytelności k-27-30, postanowienie k-32-34, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k-23)

Powódka w dniu 6 sierpnia 2010 r. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) Sp. z o.o w P. o zapłatę kwoty 1.522.765,94 złotych z tytułu wystawionej w dniu 11 grudnia 2009 r. faktury nr (...) stanowiącej końcowe rozliczenie inwestycji, dokonane w oparciu o jednostronny protokół odbioru z uwagi na odmowę dokonania odbioru przez zamawiającego.

(akta XVI GC 335/12 Sądu Okręgowego w W.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił w całości powództwo wytoczone przez powoda przeciwko (...) Sp. z o.o w sprawie XVI GC 335/12. Wyrok ten został następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 24 lutego 2015 r. wydanym na skutek apelacji powódki w sprawie I ACa 1240/14

(akta sprawy XVI GC 335/12 Sądu Okręgowego w W., kopia wyroku k-250, wyrok Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem kopia k- 238 - 249)

Sąd Okręgowy w W. w sprawie XVI GC 335/12 poczynił następujące ustalenia:

Dnia 25 sierpnia 2008 roku (...) Sp. z o.o dokonał wprowadzenia powoda na miejsce budowy. Dnia 7 listopada 2009 roku powód zakończył roboty objęte umową i dokonał wpisu do dziennika budowy gotowości do przeprowadzenia

Odbioru Końcowego. Dnia 12 listopada 2009 roku Inspektor Nadzoru potwierdził gotowość do odbioru. Dnia 17 listopada 2009 roku Komisja Odbiorowa przystąpiła do odbioru budynku. Dnia 11 grudnia 2009 roku powód przygotował protokół odbioru końcowego budynku, który nie został podpisany przez inspektora Nadzoru. Na podstawie jednostronnego protokołu odbioru robót z dnia 11 grudnia 2009 roku powód wystawił (...) Sp. z o.o fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 522 765,94 brutto tytułem zapłaty ceny za wykonanie pozostałej części robót. W trakcie dokonywania odbioru Komisja Odbioru Końcowego stwierdziła istnienie 396 wad i usterek, które częściowo były usuwane przez powoda w trakcie trwania prac komisji.

Dnia 26 stycznia 2010 roku Komisja Odbioru Końcowego składająca się z przedstawicieli powoda i cedenta sporządziła protokół odbioru końcowego zawierający decyzję pozwanego co do przyjęcia warunkowego robót budowlanych objętych umową z dnia 31 lipca 2008 roku. Do protokołu został włączony załącznik nr 397 zawierający listę wad i usterek spośród 396 wad i usterek stwierdzonych przez komisję, których powód nie usunął do dnia 26 stycznia 2010 roku. Termin usunięcia pozostałych wad został określony na dzień 23 marca 2010 roku oraz 21 kwietnia 2010 roku w odniesieniu do robót zewnętrznych oraz 21 kwietnia 2010 r. w odniesieniu do robót wewnętrznych.

Dnia 19 marca 2010 roku powód wydał cedentowi budynek będący przedmiotem umowy z dnia 31 lipca 2008 roku.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2010 roku doręczonym powodowi dnia 13 sierpnia 2010 roku (...) Sp. z o.o oświadczył, iż z uwagi na nieusunięcie w terminie do 23 marca 2010 roku usterek zawartych w protokole odbioru z dnia 26 stycznia 2010 roku dokonuje obniżenia należnego powodowi wynagrodzenia o wartość nieusuniętych usterek tj. o kwotę 1 658 397 złotych netto.

Rzeczywista wartość usterek nieusuniętych przez powoda na dzień sporządzenia protokołu odbioru warunkowego tj. na dzień 26 stycznia 2010 roku wyniosła 165 068,28 zł.

W trakcie realizacji inwestycji strony uzgodniły, iż powód w miejsce (...) Sp. z o.o będzie uiszczal na rzecz podwykonawców powoda kwoty tytułem wynagrodzenia za wykonane na podstawie umów o podwykonawstwo prace.

W pismach z dnia 29 kwietnia 2009 roku, 29 kwietnia 2010 roku oraz 25 maja 2010 roku powód oświadczył (...) Sp. z o.o, że dokonanie przez cedenta płatności kwot wskazanych w oświadczeniach na rzecz podmiotów trzecich również wskazanych w oświadczeniach, będących podwykonawcami powoda pomniejszy należności powoda z tytułu wynagrodzenia objęte fakturą VAT nr (...) a także wartość pierwszej transzy gwarancyjnej zatrzymanej przez (...) Sp. z o.o.

W okresie od dnia 21 września 2010 roku do 28 września 2011 roku (...) Sp. z o.o uiszczył na rzecz podwykonawców powoda wskazanych w pismach powoda z dnia 29 kwietnia 2009 roku, 29 kwietnia 2010 roku oraz 25 maja 2010 roku kwoty w łącznej wysokości 1.164.479,54 złotych tytułem wynagrodzenia za prace wykonane przez podwykonawców powoda na inwestycji cedenta. Wynagrodzenia zostały uiszczone na rzecz podmiotów działających pod firmami:

(...) Sp. z o.o. - 89 135,18 zł,

A. T.. S. - 17 468,46

N-B. A. B. - 6 756,88 zł

M. Budownictwo - 35 574,47 zł

Usługi Budowlane (...)Ł. - 4 128,87 zł

Paw-B. usługi (...) - 17 953,56 zł M. J. P. - 23 236,96 zł

(...) 15 274,70 zł

Usługi Budowlane H. J. - 28 707,56 zł

C. A. J. - 12 936,90 zł

Usługi (...). Szewczyk - 15 235,86 zł

Usługi (...) - budowlane P. D. 13 452,43 zł

(...) 23 747,02 zł

Usługi Budowlane (...). D. - 3 642,69 zł

C. S.j. - 520 000 zł

PPHU (...) Sp. z o.o. - 15 307,35 zł

M. - T. M. G. - 77 585,84 zł

U. Ruszt K. Z. tytułem wierzytelności pierwotnie przysługującej (...) Sp. z o.o. - 165 334,18 zł

(...) T. B. J. - 72 000 zł

M. - (...) Dach M. P. - 7 000 zł

W okresie od 22 stycznia 2010 roku do 21 grudnia 2010 roku cedent uiszczył na rzecz podwykonawców powoda nieobjętych oświadczeniami złożonymi przez powoda w dniach 29 kwietnia 2009 roku, 29 kwietnia 2010 roku oraz 25 maja 2010 roku kwotę w łącznej wysokości 321.775,36 złotych tytułem wynagrodzenia należnego im od powoda za wykonanie prac w ramach podwykonawstwa inwestycji budowlanej cedenta.

Wynagrodzenia zostały uiszczone na rzecz podmiotów działających pod firmami:

(...) sp. z o.o. - 81 827,02 zł

(...) L. tytułem należności (...) Sp. z o.o. - 27 205,97 zł

(...).No walc - 23 000 zł

(...) S.A. - 67 615,34

M. M. - 5762,59 zł

D+ H (...) Sp. z o.o. - 30 999,49 zł

A. K. - 23 097,50 zł

E.- 1 341,78 zł

S. - B. S. W. - 9 385,31 zł

Skorpion E. W. - 4 098,49 zł

Usługi (...). S. - 30 000 zł

A. A. P. - 17 441,87 zł.

W pismach z dnia 06 października 2010 roku (dwa pisma), 26 października 2010 roku, 08 grudnia 2010 roku, 27 grudnia 2010 roku, 31 marca 2011 roku oraz 08 grudnia 2011 roku doręczonych powodowi w dniach 20 października 2010 roku, 07 października 2010 roku, 16 listopada 2010 roku, 13 grudnia 2010 roku, 02 stycznia 2010 roku,

12 kwietnia 2011 roku oraz 27 grudnia 2011 roku (...) Sp. z o.o poinformował powoda o dokonaniu na rzecz podwykonawców powoda płatności oraz złożył wobec powoda oświadczenia o potrąceniu wierzytelności z tytułu roszczenia o zapłatę, które nabył od podwykonawców z wzajemną wierzytelnością powoda z tytułu wynagrodzenia za roboty budowlane na podstawie umowy z dnia 31 lipca 2008 roku. W pismach z dnia 08 grudnia 2010 roku, 27 grudnia 2010 roku, 31 marca 2011 roku oraz 08 grudnia 2011 roku zawarte został ponadto oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z wierzytelnością powoda z tytułu kaucji gwarancyjnej.

(akta sprawy XVI GC 335/12 Sądu Okręgowego w W., kserokopia uzasadnienia wyroku XVI GC 335/12 k- 251-258)

Ponadto Sąd Okręgowy w W. w sprawie XVI GC 335/12 ustalił, iż powód nie był uprawniony do dokonania jednostronnego odbioru końcowego w dniu 9 grudnia 2009 r. z uwagi na istniejące liczne usterki, lecz dniem końcowego odbioru był dzień 19 marca 2010 r. tj. dzień wydania budynku na rzecz (...) Sp. z o.o, gdyż z tym dniem powód rzeczywiście utracił możliwość prowadzenia prac poprawkowych, a zatem bez znaczenia było wystawienie w grudniu 2009 r. faktury nr (...). Z uwagi na zgłoszony przez pozwanego zarzut obniżenia wynagrodzenia z uwagi na nienależyte wykonanie zobowiązania w postaci oddania budynku z usterkami nieusuniętymi przez powoda Sąd Okręgowy w W. uznał zarzut ten za zasadny w zakresie kwoty 165.068,28 złotych. W ocenie Sądu Okręgowego w W. spełnione zostały przesłanki obniżenia w tym zakresie wynagrodzenia powoda. W związku z powyższym biorąc pod uwagę zasadność zgłoszonego zarzutu obniżenia wynagrodzenia roszczenie powoda z faktury nr (...) było zasadne co do kwoty 1.357.697,66 złotych.

W dalszej kolejności Sąd Okręgowy w W. dokonał oceny drugiego ze zgłoszonych przez (...) Sp. z o.o zarzutów, tj. zarzutu potrącenia wierzytelności powoda z wierzytelnościami wzajemnymi (...) Sp. z o.o z tytułu wypłat dokonanych bezpośrednio na rzecz podwykonawców powoda i uznał, że (...) Sp. z o.o przysługuje z tego tytułu wierzytelność w łącznej kwocie 1.486.254,90 złotych.

Sąd Okręgowy w W. uznał za bezzasadne twierdzenia powoda, iż (...) Sp. z o.o dokonał potrącenia po pierwsze z wierzytelnością z tytułu kaucji gwarancyjnej, a po drugie z wierzytelnością z tytułu wynagrodzenia objętą fakturą VAT (...). W toku postępowania (...) Sp. z o.o wykazał bowiem, iż istotą i celem składanych oświadczeń było doprowadzenie do wygaśnięcia wierzytelności powoda za pozostałe wykonane roboty. Zawarte zaś w części oświadczeń sformułowanie, iż potrącenie dotyczy „wynagrodzenia - kaucji gwarancyjnej” wynikało z faktu, iż wedle oceny (...) Sp. z o.o wierzytelność z tytułu wynagrodzenia niezatrzymana na poczet kaucji gwarancyjnej uległa obniżeniu o wartość usterek nieusuniętych przez powoda, wycenionych przez pozwanego na kwotę 1.774.484,79 zł brutto, co doprowadziło do wygaśnięcia wierzytelności z tytułu ostatnich z wykonanych robót objętej fakturą VAT (...). Tym samym chcąc dokonywać dalszych potrąceń (...) Sp. z o.o wskazywał także kwotę zatrzymaną tytułem kaucji gwarancyjnej. Skoro jednak wysokość wynagrodzenia należnego powodowi uległa obniżeniu o kwotę niemal 10-cio krotnie mniejszą, w ocenie Sądu Okręgowego w W. wierzytelność przedstawioną do potrącenia przez pozwanego należało zaliczyć na poczet wierzytelności z tytułu wynagrodzenia przysługującej powodowi, które równocześnie nie zostało zatrzymane w ramach kaucji gwarancyjnej. Taki bowiem był pierwotny zamiar pozwanego wyrażony w oświadczeniach. Nadto za bezzasadne Sąd Okręgowy w W. uznał twierdzenia powoda, iż wobec braku sprecyzowania wierzytelności z tytułu wynagrodzenia przez pozwanego, dokonał zaliczenia kwoty potrącaniej na poczet wierzytelności objętej fakturą VAT (...). Obciążony w tym zakresie ciężarem dowodu powód nie wykazał bowiem istnienia wierzytelności, która byłaby objęta fakturą VAT (...) [k-263]. W ocenie Sądu Okręgowego należało w związku z tym uznać, iż w rezultacie złożenia przez pozwanego oświadczeń, potrąceniu uległa przysługująca mu względem powoda wierzytelność z wierzytelnością wzajemną powoda z tytułu wykonanych prac objętych fakturą VAT nr (...) pomniejszoną o wartość nieusuniętych usterek i wad. Skutkiem zaś dokonanego potrącenia wierzytelność powoda z tytułu robót budowlanych których dotyczyła faktura VAT (...) jako niższa - uległa umorzeniu w całości - w konkluzji prowadząc do oddalenia powództwa.

(akta sprawy XVI GC 335/12 Sądu Okręgowego w W., kserokopia uzasadnienia wyroku XVI GC 335/12 k-258-264).

Pismem z dnia 5 listopada 2014 r. doręczonym pozwanej w dniu 20 listopada 2014 r., powódka złożyła siedem oświadczeń o potrąceniu poszczególnych kwot wynikających z tytułu wykonawczego wydanego na rzecz pozwanej

(wierzytelności nabytej w drodze umowy cesji i obejmującej wyrok w sprawie VIII GC 968/10) z wierzytelnością wynikającą z faktury nr (...) wystawionej (...) Sp. z o.o na łączną kwotę 654.970,32 złotych wskazując, że z faktury tej powódce przysługuje względem (...) Sp. z o.o roszczenie o zapłatę 181.277,69 złotych.

(oświadczenia o potrąceniu k-36-42)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone przez strony dokumenty, których prawdziwości i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała oraz częściowo w oparciu o zeznania powoda, a także zgodnie ze zgłoszonymi w tym zakresie wnioskami stron - w oparciu o treść wyroku oraz ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy w W. w sprawie XVI GC 335/12. Co prawda Sąd jest związany jedynie treścią prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego przez inny sąd, jednakże w niniejszej sprawie, w świetle treści art. 229 k.p.c. w zw. z art. 230 k.p.c. Sąd uznając za przyznane okoliczności wynikające z treści uzasadnienia wydanego w tamtej sprawie rozstrzygnięcia, również te ustalenia przyjął w niniejszej sprawie jako element stanu faktycznego, co skutkowało koniecznością częściowego ich powielenia w ustaleniach stanu faktycznego.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom powoda w zakresie jego oświadczenia, iż faktura nr (...) nie została w ogóle zapłacona (transkrypcja k-287) i kwestie jej dotyczące nie były również w ogóle podnoszone w postępowaniu XVI GC 335/112 (transkrypcja k-288-289).

Co do pierwszego z tych twierdzeń, jak wynika ze złożonych do akt sprawy dokumentów (a tylko na nich mógł opierać się Sąd rozstrzygając sprawę) faktura nr (...) została wystawiona na kwotę 654.970,32 złotych, z kolei ze złożonego przez pozwanego pisma powoda z dnia 11 października 2010 r., obejmującego oświadczenie o potrąceniu kwoty 276.323,04 złotych z tytułu zapłat dokonanych przez (...) Sp. z o.o na rzecz podwykonawców powoda, po dokonaniu potrącenia do zapłaty z tej faktury pozostała kwota 6.975,99 złotych [pismo k-159]. Z kolei z załączonego przez powoda do pozwu pisma z dnia 5 listopada 2014 r. zawierającego siedem oświadczeń o potrąceniu wynika, że z faktury nr (...) powodowi przysługuje wierzytelność w kwocie 181.277,69 złotych i od takiej kwoty dokonuje potrąceń (uwzględniając odsetki) [pismo k-36 i n]. Z powyższego wynika zatem po pierwsze, iż co najmniej większa część tej faktury została zapłacona, a po drugie, że nie wiadomo w jakiej tak naprawdę wysokości i czy były dokonywane jakieś korekty.

Odnosząc się natomiast do drugiego z zakwestionowanych twierdzeń powoda, choć ma to mniejsze znaczenie, to z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W. wynika, że powód odwoływał się w tamtym postępowaniu do potrąceń dokonywanych z faktury nr (...) czego Sąd nie uwzględnił, a zatem faktura nr (...) była również w jakimś stopniu brana pod uwagę. Jednocześnie co szczególnie istotne i wymagające podkreślenia Sąd Okręgowy w W. nie uwzględnił twierdzeń powoda co do skuteczności potrąceń dokonanych przez (...) Sp. z o.o z należnościami z faktury nr (...) właśnie z uwagi na brak wykazania istnienia wierzytelności nią objętych [kserokopia uzasadnienia k-263]. Miało to zresztą właśnie wpływ na treść rozstrzygnięcia tamtej sprawy i brak uwzględnienia roszczenia powoda w tej części w sytuacji, gdy wykazując istnienie i potrącenie kwoty 276.323,04 zł z faktury (...) mógł uzyskać częściowo w tym zakresie wyrok korzystny. Podobnie zresztą Sąd Apelacyjny w W. rozpatrując apelację powoda od wydanego wyroku również uznał, że powód nie udowodnił aby przysługiwała mu wierzytelność wymagalna poza wierzytelnością wynikającą z faktury nr (...), a w szczególności "aby istniała wierzytelność wynikająca z nieuregulowania faktury VAT (...) w całości lub części. Ustalenia tego powód nie zakwestionował w apelacji" [kserokopia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego k-246v oraz k-248].

Sąd pominął złożony do akt sprawy akt oskarżenia (k-107-127) oraz zeznania powoda w zakresie przyczyn i intencji nabycia przez pozwaną przedmiotowej wierzytelności jako bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. - w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 września 2016 r. - dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które

nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Po nowelizacji zmodyfikowana treść tej normy prawnej (art. 840 § 1 pkt 2) stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje jednakże art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia powództwa a więc w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 września 2016 r.1

Przepis art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c. pozwala dłużnikowi powołać się na zdarzenia prowadzące do skutku wygaśnięcia zobowiązania, które zaistniały po zamknięciu rozprawy, a także na zarzut spełnienia świadczenia, jeśli ten zarzut nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Roszczenie określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. ma zapobiegać niepożądanym w obrocie cywilnym sytuacjom wielokrotnej zapłaty tego samego długu. Poglądy Sądu Okręgowego mają uzasadnienie w sytuacji, gdyby zarzut spełnienia świadczenia powód podniósł w toku procesu i po merytorycznym jego rozpoznaniu okazałby się on niezasadny. Powołany przepis nie uzależnia możliwości wytoczenia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności od przyczyn subiektywnych lub obiektywnych, które doprowadziły do nierozpoznania zarzutu spełnienia świadczenia. Oznacza, to że przyczyny te z prawnego punktu widzenia są obojętne (uchwała SN z 21 lipca 2010 r., III CZP 47/10, Biuletyn SN nr 7/2010). Sąd Najwyższy dopuszcza skuteczność tego roszczenia także w sytuacji podniesienia zarzutu spełnienia świadczenia w toku postępowania o zapłatę, i jego nierozpoznania przez Sąd z jakiegokolwiek przyczyny. W piśmiennictwie jako przykłady nierozpoznania owego zarzutu wskazuje się rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym, a sprzeciw od nakazu zapłaty (in casu zarzuty od nakazu zapłaty) został odrzucony. (tak Kodeks postępowania cywilnego pod redakcją Małgorzaty Manowskiej, wydanie 1, LexisNexis 2011, tom 2, str. 550).

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podstawą powództwa opozycyjnego mogą być tego rodzaju zdarzenia, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia w rozumieniu powyższego przepisu określają wyłącznie przepisy prawa materialnego. Do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania zalicza się: wykonanie zobowiązania, zrzeczenie się roszczenia przez wierzyciela, potrącenie, świadczenie w miejsce wypełnienia, odnowienie, wydanie wyroku, który zapadł na korzyść jednego z dłużników solidarnych, jeżeli uwzględnią zarzuty, które są wszystkim dłużnikom solidarnym wspólne, zmianę wierzyciela, zmianę stosunków, z powodu których zobowiązanie albo obowiązek gaśnie lub ulega ograniczeniu, zmianę wierzyciela, dokonanie świadczenia przez dłużnika po wszczęciu egzekucji, ziszczenie się warunku rozwiązującego, odnowienie zobowiązania, dobrowolne zwolnienie dłużnika od długu lub rozwiązanie ugody. Natomiast skutek w postaci niemożności egzekwowania zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia (wyrok SA w Krakowie z 23 marca 2016 r., I ACa 1758/15, Lex). Regulacja zawarta w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. ma na celu wyeliminowanie z podstawy żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego orzeczenie sądowe takich okoliczności faktycznych, które zostały pominięte w postępowaniu rozpoznawczym jako spóźnione albo nie zostały w ogóle zgłoszone (wyrok SN z 12 października 2016 r., II CSK 489/16, Lex).

W niniejszej sprawie zarzut wygaśnięcia wierzytelności stwierdzonej zaskarżonym tytułem wykonawczym na skutek dokonanego potrącenia nie był przedmiotem rozpoznania przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W., a zatem biorąc pod uwagę brzmienie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 września 2016 r., może być przedmiotem odrębnego rozpoznania w ramach powództwa przeciwegzekucyjnego. Na stronie powodowej zatem spoczywa ciężar dowodu w zakresie wykazania, iż doszło do spełnienia świadczenia objętego tym tytułem na skutek dokonanego w dniu 5 listopada 2014 r. potrącenia. Zgodnie bowiem z treścią 6 k.c. ciężar udowodnienia

faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie ciężar dowodu spoczywał na stronie powodowej w zakresie wykazania istnienia i wymagalności należności objętych fakturą VAT (...). Należy wskazać, iż kontradiktoryjność procesu cywilnego wymaga, aby to strony wskazywały dowody dla wykazania swoich twierdzeń. Zasada kontradiktoryjności ma związek ze sposobem gromadzenia materiału procesowego, to jest twierdzeń faktycznych i służących ich weryfikacji wniosków dowodowych. Do tzw. ciężarów procesowych należą w szczególności: ciężar twierdzenia (onus proferendi) i ciężar dowodzenia (onus probandi). Zasada kontradiktoryjności pozostaje w ścisłym związku ze skargowym charakterem procesu, a więc jego uruchamianiem wyłącznie z inicjatywy podmiotu poszukującego ochrony sądowej z uwagi na własny interes prawny. Postępowanie cywilne ma charakter sporu o prawo prowadzonego przed sądem przez podmioty o przeciwstawnych interesach, zajmujące w postępowaniu sądowym pozycję równoprawnych przeciwników. Bierność strony nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu (por. m.in. wyrok SN z 15 grudnia 1998 r., I CKN 944/97, Prok.i Pr. 1999/11-12/38). W sytuacji, gdy stronami procesu są przedsiębiorcy nie istnieją podstawy do tego, by Sąd uprzywilejowywał jedną ze stron poprzez przeprowadzenie z urzędu dowodów uzasadniających jej roszczenia lub zarzuty. Obowiązek wskazywania dowodów obciąża strony (art. 232 k.p.c.). Sąd podzielił pogląd wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r., iż nie jest zarówno zobowiązany jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne zgodnie z art. 6 k.c. (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Biorąc pod uwagę powyższy rozkład ciężaru dowodu stwierdzić należy, iż strona powodowa mu nie sprostала. Jedynymi dowodami mającymi w ocenie powoda wskazywać na istnienie wierzytelności wynikającej z faktury (...) jest sama faktura, odesłana kilkakrotnie przez cedenta, protokół częściowy odbioru robót wraz z korektą (niezatwierdzony przez inspektora nadzoru ani zamawiającego), pismo cedenta z dnia 23 marca 2010 r. zawierającego potwierdzenie kwot należnych, zatrzymanych i hipotetycznie należnych (k-103) a ponadto strona powodowa w szczególności odwołuje się, jako do podstawy istnienia swojej wierzytelności, do ustaleń Sądu Okręgowego w W. w sprawie XVI GC 335/12. W ocenie Sądu rozpoznającego sprawę jednakże przedstawiony przez powoda materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie jednoznacznych i pozytywnych ustaleń w tym zakresie.

Podkreślić bowiem należy, iż powód w żaden sposób nie udowodnił nie istnienia należności z faktury nr (...), a tym bardziej jej wysokości. Jedynym dowodem istnienia tej należności jest bowiem jedynie sama faktura i zakwestionowany zarówno przez cedenta jak i pozwaną protokół odbioru częściowego nr 15 (jak już wskazano - bez podpisu inspektora nadzoru, a więc w myśl pkt 5 ust. 2-3 umowy powoda z cedentem - nie mogącego stanowić podstawy do wystawienia faktury). Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dalszych dowodów na wykonanie robót objętych tą fakturą ani ich wartości, a w szczególności nie wykazała czy i w jakiej wysokości faktura ta została zapłacona. Wbrew mniemaniu powoda dowodu takiego nie stanowi także pismo cedenta z 23 marca 2010 r. wzywające do potwierdzenia wartości wykonanych robót. Z pisma tego bowiem wynika, że wartość wszystkich prac wyniosła łącznie 28.488.476,79 złotych, co nawet odpowiadałoby sumie wystawionych przez powoda faktur, jednakże z dalszej części tego pisma wynika, że do rozliczenia, poza kaucją, pozostaje kwota hipotetycznie należna po bezusterkowym odbiorze, w wysokości 2.053,062,60 złotych. Pomniejszając tę kwotę o wartość faktury (...) (pomniejszoną o kwotę zatrzymaną z tytułu kaucji) daje to kwotę 530.296,66 złotych (2.053.062,60 - 1.522.765,94 = 530.296,66), która to kwota nie odpowiada wartości faktury (...) (ani w całości ani po jej pomniejszeniu o kaucję). Sąd nie ma przy tym żadnego innego materiału dowodowego pozwalającego na porównanie i ustalenie czy ta rozbieżność jest czymś uzasadnioną. Z twierdzeń powoda wynika, że nie ma innych niezaspokojonych wierzytelności z tej budowy, poza fakturą (...), a przynajmniej nie powołuje się na takowe.

Z kolei biorąc pod uwagę podnoszoną przez powoda w toku postępowania XVI GC 335/12 okoliczność, iż zapłata podwykonawcom przez cedenta doprowadziła do wygaśnięcia faktury (...) również nie wiadomo w jakiej wysokości. Z

jednej strony z przywołanego wyżej pisma powoda z dnia 11 października 2010 r. (k-159) wynika, że powód dokonał potrącenia z tej faktury i z tego tytułu w kwocie 276.323,04 złotych, a z faktury pozostała do zapłaty kwota 6.975,99 złotych (z wyłączeniem kaucji). Z kolei z ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy w W. (i nie zakwestionowanych przez powoda) wynika, że cedent wypłacił na rzecz podwykonawców kwotę 1.486.254,90 złotych (łącznie), zaś należne powodowi wynagrodzenie z faktury nr (...) (po obniżeniu o wartość nieusuniętych wad) wyniosło 1.357.697,66 złotych. Różnica z tego tytułu (jako ewentualnie przysługująca cedentowi) wynosi 128.557,24 złotych, zaś powód składając pozwanej oświadczenia o potrąceniu wskazuje jako kwotę zgłaszaną do potrącenia z faktury (...) w wysokości 181.277,69 złotych, która to kwota również nie odpowiada ewentualnemu rozliczeniu wcześniej przyjętej przez powoda do potrącenia kwoty 276.323,04 złotych (za podwykonawców) i ustalonej przez Sąd Okręgowy w W. różnicy pomiędzy kwotą wypłaconą przez cedenta i uwzględnioną w ramach potrącenia w sprawie XVI GC 335/12 (bowiem $276.323,04 - 128.557,24 = 147.765,80$).

Nie można przy tym także pominąć, iż we wskazanym przez strony, jako podstawa dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, uzasadnieniu wyroku XVI GC 335/12 Sąd Okręgowy jednoznacznie przyjął, że strona powodowa nie wykazała w żadnym zakresie istnienia i wymagalności wierzytelności z faktury (...), które mogłyby skutkować częściowym nieuwzględnieniem zarzutu potrącenia zgłoszonym przez cedenta w tamtej sprawie. Ustalenie to w pełni podtrzymał Sąd Apelacyjny w W. również przyjmując, że powód nie wykazał aby należność taka mu przysługiwała.

Niezależnie jednak od powyższego wskazać należy, iż aby Sąd mógł uwzględnić powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, musi ustalić wystąpienie przesłanki istnienia i wysokości wierzytelności powoda a w dalszej kolejności - skuteczności dokonanego z tą wierzytelnością potrącenia, po powstaniu tytułu wykonawczego. W przedmiotowej sprawie Sąd takiego ustalenia poczynić nie mógł biorąc pod uwagę zaofiarowany przez powoda materiał dowodowy. Nawet bowiem przyjmując istnienie i wymagalność wynagrodzenia powoda za prace objęte fakturą (...), to nie było możliwości ustalenia w jakiej wysokości ta wierzytelność istniała w dacie składanego pozwanej przez powoda oświadczenia o potrąceniu. Strona powodowa nie wykazała nie tylko istnienia tejże wierzytelności w kwocie wskazanej w oświadczeniu o potrąceniu (181.277,69 złotych k-36), ale w ogóle nie wykazała tej wysokości, a twierdzenia powoda nie są w tym zakresie spójne (także ze złożonymi przez niego dokumentami).

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił powództwo w całości uznając, iż powód nie wykazał istnienia i wysokości przysługującej mu wierzytelności z faktury nr (...) a zatem nie wykazał aby doszło do wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z tytułu wykonawczego w całości bądź w części.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i w związku z powyższym zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.617,00 złotych tytułem poniesionych przez nią kosztów procesu - wynagrodzenia pełnomocnika oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda.

1 Przepisy przejściowe - art. 21 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.